

[Undervisningsministeren.]

Dette indebærer, at eleverne i princippet holdes sammen i udelte klasser gennem hele grundskolen omkring en fælles undervisning i de centrale fag, og at de valg af forskellige undervisningstilbud, som eleverne på dette grundlag stilles over for, ikke begrænser deres videre uddannelsesmuligheder.

Ved fremsættelsen i fjor gav min forgænger udtryk for sin vilje til at forhandle om lovforslagets enkeltheder med henblik på at sikre den bredest mulige tilslutning ikke blot her i tinget, men også inden for de meget vide kredse i befolkningen, som berøres af lovforslaget. Jeg vil gerne for mit vedkommende gentage dette tilsagn om at ville forhandle om de problemer, der måtte stå tilbage, idet jeg erklærer mig helt åben over for enhver mulighed, der ikke medfører en fordrejning af lovforslagets hovedsigte.

Disse forhandlinger bør dog ikke føre til, at lovforslagets vedtagelse på ny henskydes i det uvisse. De bestandige udsættelser af denne reform har vel været nødvendige af økonomiske grunde, men de har ikke været til gavn for planlægningen af skolens arbejde, som i stigende grad præges af usikkerhed og uindfriede forventninger. Medvirkende hertil er det også, at det nuværende lovgrundlag — uanset de ajourføringer, der har fundet sted i de senere år — efterhånden betragtes som politisk afskrevet. En række af den gældende lovs bestemmelser er i hvert fald ude af trit med den udvikling, der faktisk foregår i folkeskolen, og det føles stadig mere utilfredsstillende at skulle fortsætte arbejdet på et delvis forældet og utidssvarende grundlag. Det må derfor anses for afgørende nødvendigt, at den nye lov bliver vedtaget i indeværende folketingssamling, således at den kan træde i kraft fra og med skoleåret 1975-76.

Med hensyn til lovforslagets økonomiske konsekvenser fremhævede min forgænger ved den første fremsættelse, at de anslåede merudgifter på i alt ca. 233 mill. kr. årlig i nogen grad ville blive opvejet af den stabilisering af lærertimeforbruget og dermed af klassekvotienterne, som lovforslagets § 15, stk. 2, åbnede mulighed for. Herudover ville der efter min forgængers opfattelse kunne gennemføres endog betydelige besparelser inden for folkeskolen uden skade for reformen. Af de besparelser inden for undervisnings-

ministeriets område, som blev vedtaget i foråret med tilslutning fra alle partier i folketinget, og som er sat i værk fra den 1. august i år, har folkeskolen og de private skoler da også tegnet sig for de første 238 mill. kr., altså mere, end hvad hele reformen var beregnet at skulle koste. Hertil kommer, at der allerede i skoleåret 1972-73 blev sparet ca. 65 mill. kr. på lærertimeforbruget i forhold til det niveau, som var forudsat opretholdt ved lovforslagets § 15, stk. 2. Af disse samlede besparelser på godt 300 mill. kr. er ca. 100 mill. kr. indvundet ved at reducere antallet af undervisningstimer for eleverne og antallet af deletimer, medens ca. 85 mill. kr. er sparet ved at afkorte lektionernes varighed. Denne sidstnævnte besparelse er dog kun midlertidig, idet den opvejes af den generelle arbejdstidsnedsættelse, som for folkeskolens tjenestemænd vil være fuldt gennemført pr. 1. august 1975.

Regeringen er for sit vedkommende indstillet på i hvert fald foreløbig at fastholde de allerede gennemførte besparelser og er villig til at drøfte nærmere, hvilke konsekvenser dette vil kunne få for lovforslagets udformning og for de aktivitetsudvidelser, reformen indebærer.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Jeg skal tillade mig at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af overenskomst af 8. juni 1973 mellem Danmark og Sverige om lufttrafik-tjeneste m. m. i anledning af anlæg af en dansk lufthavn på Saltholm og

forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af overenskomst af 8. juni 1973 mellem Danmark og Sverige om faste forbindelser over Øresund.

Ved lov nr. 415 af 13. juni 1973 er det besluttet at flytte Københavns lufthavn i Kastrup til Saltholm.

I forslaget til denne lov og under folketingets behandling af lovforslaget er sammenkædningen af lufthavnsanlægget og anlægget af en fast forbindelse over Øresund mellem København og Malmø med passage af Saltholm klart fremdraget og overvejet. Endvidere blev det i denne forbindelse tilkendegivet, at anlæg af en lufthavn på

[Ministeren for offentlige arbejder.]

Saltholm måtte forudsætte en overenskomst med Sverige, der gav Danmark sikkerhed for at kunne råde over svensk luftrum i en sådan udstrækning, at en hensigtsmæssig udnyttelse af lufthavnsanlægget kunne opnås.

Regeringens forudsætning for gennemførelse af loven om en lufthavn på Saltholm var derfor, at man forinden kunne skabe rimelig sikkerhed for, at de fornødne overenskomster med Sverige om de angivne forhold kunne nås. Forhandlingerne herom førtes derfor sideløbende med folketingets behandling af Saltholmlovsforslaget, og inden folketingets vedtagelse af dette forelå de to overenskomster, som hermed forelægges det høje ting, derfor i endeligt udkast, og overenskomsterne blev underskrevet to dage efter folketingets vedtagelse af Saltholmloven.

Overenskomsternes indhold er derfor i det hele bekendt fra den foregående folketingssamling, og jeg gav den 29. maj 1973 det høje ting en udførlig redegørelse for overenskomsternes indhold og regeringens vurdering af de forhandlingsresultater, som er opnået ved dem. Jeg tillader mig at henvise til Folketingstidende 1972-73 spalte 7032-7045 og mener ikke nu at burde gentage, hvad jeg dengang fremførte.

Sammenfattende vil jeg give udtryk for, at den samlede løsning, der ved de to foreliggende overenskomster er opnået med hensyn til faste forbindelser over Øresund og lufttrafikken i området, må anses for tilfredsstillende på alle væsentlige punkter for Danmark. Så væsentlige spørgsmål som vilkårene for den kollektive trafik, afvejet mod vilkårene for den individuelle trafik, disponering af væsentlige dele af landenes ressourcer inden for trafiksektoren og støjbelastningen på begge sider af Øresund fra lufttrafikken indgår i disse overenskomster.

For at nå et forhandlingsresultat om disse forhold er det næsten en tvingende nødvendighed, at der nås en samlet løsning. For at nå en sådan må atter et meget betydeligt fagligt arbejdsmateriale være ajourført samtidig og en række nødvendige betingelser være til stede samtidig.

Trafikproblemerne i Øresundsområdet har været til overvejelse i mange år. Overenskomsterne anviser efter mange forhandlings-

runder og mange faglige udredninger en forsvarlig og god løsning på disse.

Idet jeg om overenskomsterens indhold tillader mig at henvise til min fornævnte redegørelse og til de bemærkninger, som ledsager de to forslag til folketingsbeslutning, skal jeg herved anbefale, at det høje ting meddeler sit samtykke til, at Danmark ratificerer de to overenskomster af 8. juni 1973 mellem Danmark og Sverige om faste forbindelser over Øresund og om lufttrafik-tjeneste m. m. i forbindelse med den kommende lufthavn på Saltholm.

Ordføreren for forslagsstillerne (Aage Frandsen). På socialistisk folkepartis vegne skal jeg hermed tillade mig at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om lønmodtagernes andel i merværdien og om etablering af en lønmodtagerfond, forslag til folketingsbeslutning om arbejdspladsdemokrati samt forslag til folketingsbeslutning om samfundsstyring af kapitalmarkedet.

Samtlige partier i folketinget og en række organisationer har fremlagt forslag, som alle går under betegnelsen økonomisk demokrati.

Når jeg som ordfører for mit parti skal fremsætte tre forslag til folketingsbeslutning, der efter vor opfattelse peger i retning af økonomisk demokrati, kan det være af betydning, at jeg præciserer, hvad SF forstår ved økonomisk demokrati.

For SF er økonomisk demokrati et system, hvor al planlægning og styring af produktionen sker i demokratisk valgte organer — på den enkelte arbejdsplads af virksomhedens ansatte i fællesskab og i samfundet som helhed af folkevalgte organer ud fra samfundshensyn.

Det er ikke gennemførelsen af dette, vi står lige foran.

Men det afgørende for SF må være, at de forslag, der gennemføres, peger i retning af økonomisk demokrati.

En demokratisering af økonomien må ske ved sideløbende ændringer i samfundets top og på gulvplanet. Sker der kun en demokratisering i toppen, er der fare for en eller anden form for organisations- eller statskapitalisme, og sker demokratiseringen kun på gulvplanet, er der fare for, at demokratiseringen bliver uden reelt indhold.

Med de tre forslag til folketingsbeslutning mener vi at have taget tilstrækkeligt